

Vzgoja uma brez vzgoje srca ni nobena vzgoja

Ob teh besedah bo marsikdo pripomnil, da vzgoja ni primarna naloga šole, sploh pa ne srednje šole. Šola je namenjena izobraževanju, medtem ko je vzgoja predvsem naloga staršev. A svoje šolanje na Gimnaziji Murska Sobota sem doživljala natanko tako – kot vzgojo uma z vzgojo srca.

Ko se sprehajam mimo moje gimnazije, se vedno znova potopim v spomine. V predzadnjo klop na desni strani. Lahko pa tudi na levi, če bi bili obrnjeni od table proti razredu. Poleg mene Maja, potem Lara in Vlasta, zadaj Vida in Renata ter Simona in Sabina, na drugi strani pa Vanja R. ter Feko (Vito), Igor in Gorazd. Naše poti se še vedno srečujejo.

V šolo sem hodila zelo rada, vsako leto rajši, in raje sem imela družboslovje – jezike, zgodovino, geografijo, filozofijo, psihologijo in pedagogiko. Ure filozofije pri prof. Štefanu Smeju so bile zelo zanimive, vihravim najstnikom velikokrat tudi nedoumljive, a skozi življenje so spoznanja modrecev, ki nam jih je skušal predstaviti prof. Smej, postala tudi lastna spoznanja. Učenje nemščine pri prof. Marusji Uhernik je bilo zabavno, angleščina pri prof. Cvetki Jošar Matić pa bolj resna. Prof. Franciju Justu, ki se mi je takrat zdel zelo strog, sem hvaležna za oblikovanje odnosa do jezika. Tako jezik danes zame ni le kup besed in nepotrebnih slovničnih pravil, temveč mi pomeni veliko, veliko več. Jezik razodeva znanje o ljudeh ter znanje o zgodovini in kulturi neke skupnosti, predvsem pa je jezik ključ za opredelitev o tom, što smo in ka smo in ga je zato potrebno uporabljati spoštljivo. Prof. Katica Mladenović nas je naučila prisluhniti in poslušati ter se vživeti v težavo drugega. Da ni pomembno to, kar jaz imam, temveč je pomembno to, kar jaz sem. Predvsem pa nam je vedno znova polagala na srce, da medsebojna pomoč plemeniti našo skupnost. Kajti to je tisto, kar človek je – del skupnosti. Sadove pa so obrodile tudi ure matematike pri prof. Romanu Činču in me pripeljale do spoznanja, da je ravno matematika osnova vsake znanosti. Da algoritem ni le matematični pojem, temveč je lahko tudi navodilo oziroma napotek pri reševanju katerekoli zapletene naloge, tudi v družboslovju. Tudi na tem področju je problem namreč mogoče rešiti z

odpravljanjem oklepajev, upoštevanjem predznakov in podobnega. V prenesem pomenu sicer, pa vendar. Pomemben je pristop.

Poklicno se ne ukvarjam ne z matematiko, ne s filozofijo in ne z jezikom – diplomirala sem na pravni fakulteti in končala prvo stopnjo ekonomije na Ekonomsko-poslovni fakulteti v Mariboru – a vso to znanje, ki sem ga pridobila na Gimnaziji Murska Sobota, pri svojem delu s pridom uporabljam. V mojem poklicu je velikokrat potrebno prisluhniti in poslušati ter se vživeti v težavo drugega. Poslušanju sledi pravilen pristop k reševanju enačbe z več neznankami in spoštljiva raba jezika, vse to pa je prepleteno z uresničevanjem modrosti antičnih mislecev – dolžnostjo iskati dobro in pravično .

Želim si, da bi se na koncu vsi (ali pa vsaj večina vas), ki boste prebrali moj prispevek, strinjali z Aristotelovo mislijo, ki sem jo uporabila kot naslov. Namreč znanje, ki ga posameznik pridobi, naj plemeniti celotno družbo. In na Gimnaziji Murska Sobota se ta misel že več kot 100 let zagotovo uresničuje.

Tadeja Hari

¹ Balažic, E. *Nôvi Zákon*. Markišavci, 2017.

¹ *Ius est ars boni et aequi* (*lat.* pravo je umetnost dobrega in pravičnega / pravo je spretnost najti dobro in primerno) je rek, ki sta ga skovala dva rimska klasična pravnik, Celz in Ulpijan.